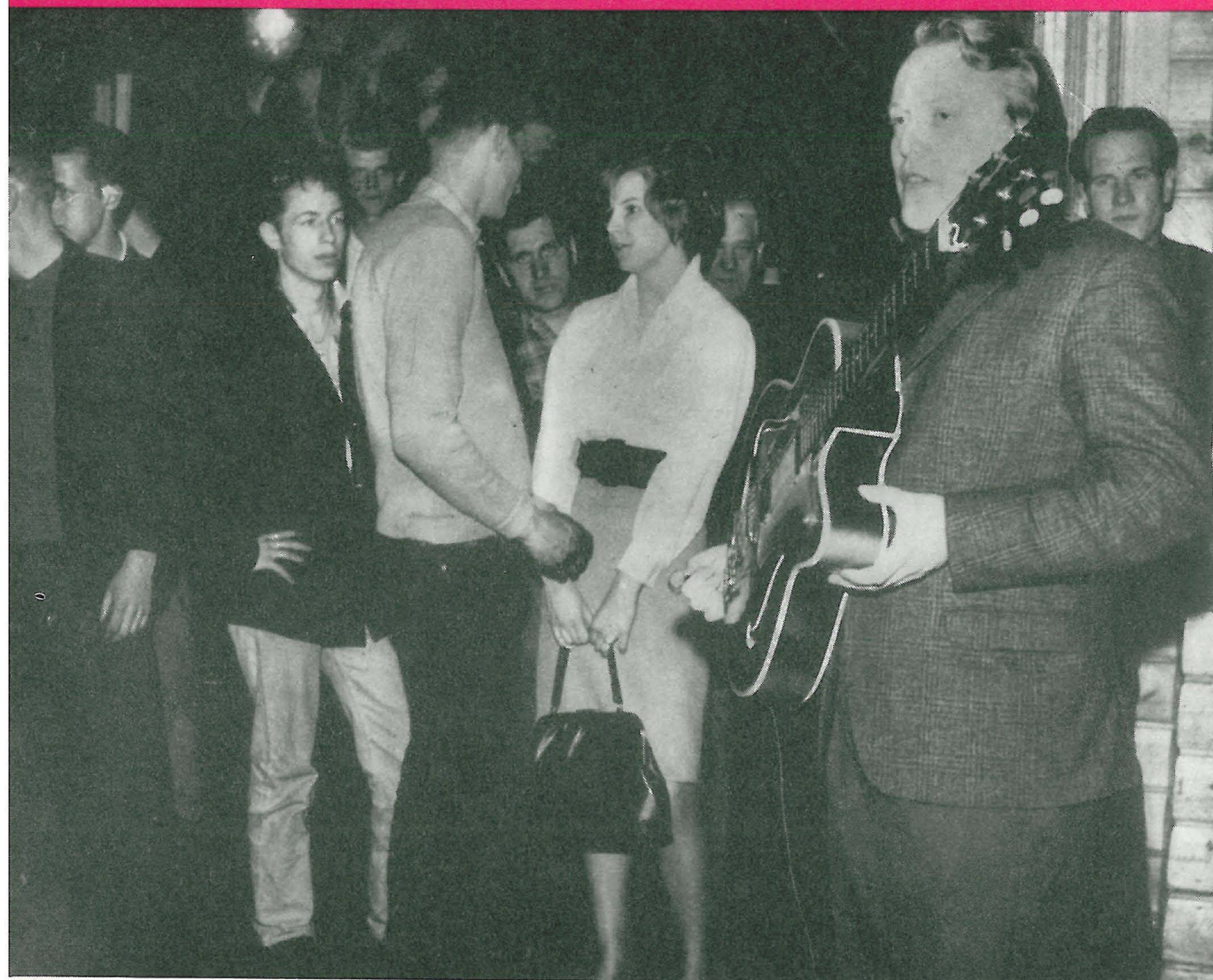

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

**VI MÅSTE GÅ TILL ALLA MED
BUDSKAPET**

MARANATAMÖTE PÅ DANSHAK UTANFÖR STOCKHOLM

NR 7

1 – 14 APRIL

PRIS 1:10

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gävor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Hall's Boktr. AB, Jönköping 53670 - 1967

Toner ur Töcknen

*Längtan — Vad är det? — En ton ut ur töcknen —
ett klagande lamm uppå villande stig —
en irrande andes röst ut ur öken,
hopplösa rop om himmelens frid? —*

*Gnistor, som springa
ur flammande bålen
uppåt sig svinga —
lyser men slocknar i sky.*

*Bränder, som falla bland glödbeta kolen —
Brinner, blott brinner, men kan icke fly. —*

*Längtan — vem är du, som suckar ur djupen,
som ropar ur öken och brinner på bål?
Jag frågar dig äntligt vid bråddjupa stupen:
Vad är då din strävan, vad är väl ditt mål? — —
I vårflodens tider*

*stanna vid bäcken,
när aftonen lider
där lyssna och hör:*

*Svårtydda toner, sägs spelad av näcken,
jublar och lockar men slutar i klagan och dör.*

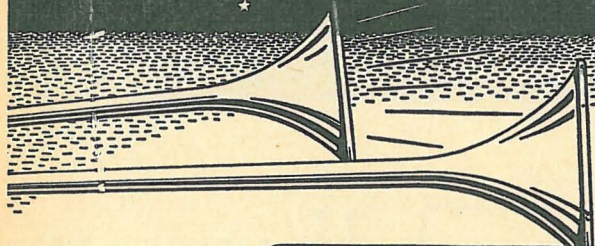
*Vem är du, som lockar, som beder och klagar,
som jublande sjunger men tystnar i gråt?
Vem är du, som ständigt så hetsande jagar
en jordbunden ande på enslig stråt? —*

*Vad var det jag hörde
vid bråddjupets rand,
en stämma, som rörde
mig åter och åter:*

*"Kom åter, min son, ifrån främmande land.
Kom åter, mitt barn. — Jag FÖRLÅTER!"*

KRISTOFFER KRISTOFFERSSON

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

TILL MIDNATTSROPETS LÄSEKRETS

Det är nu i det närmaste åtta år sedan det först numret av Midnattsropet kom ut. Det var ett djärvt steg, som då togs, men en klar vision om vad Gud ville i vår tid och en levande tro på hans resurser inspirerade utgivarna att gå till verket. Övertygelsen om att ett väckelse- och kamporgan skulle få läsare bland de själsfränder, som uttalat sitt behov av andlig orientering och klara signaler i en allt mer desillusionerad kristenhet, gav hopp om att det mödosamma men spännande arbete, som utgivandet av en tidning innebär, skulle krönas med framgång. —

Mycket har skett sedan detta första nummer utkom. —

Idag är behovet av en tidning med Midnattsropets målsättning större än någonsin. Detta förhållande, och alla de vittnesbörd vilka vi ständigt får mottaga från människor runt om i vårt land, som genom Midnattsropets budskap upplevt väckelse och vägledning, tvingar oss att fortsätta. Det har också varit en glädje för oss att se hur läsekretsen ständigt ökats.

■ ■ ■

För att ytterligare kunna effektivisera arbetet med tidningen iordningställdes för två år sedan redaktions- och expeditionslokaler i Stockholm. En tid senare började Midnattsropet utkomma med två nummer i månaden. Efter ytterligare en kort tid ökades dess sidosantal och tidningen gavs ett tilltalande omslag i färg. Nu vill vi, inom en kort tid ge den ytterligare ett ökat antal sidor. —

Allt detta är djärva satsningar. Våra mänskligt sett mycket små resurser låter dock inte avskräcka oss. Vi tror på Gud och det är allas vår föresats att till det yttersta spänna våra krafter i evangelisationens tjänst, för att göra allt det, som över huvud taget är möjligt för en liten trängd kristen minoritet, under de sista minuterna av församlingens tidsålder. —

Våra bemödanden har inte varit förgäves.

Vi har sett hur på de två sista åren prenumerantstocken fördubblats och lösnummerförsäljarnas antal tredubblats. Nummer efter nummer går nu Midnattsropet ut till tusentals svenska hem — också till ett tiotal andra länder har Midnattsropet funnit väg — med sitt väckande och frigörande budskap. Genom vår tidningsmission sprides tidningen också varje månad i hundratals gratisexemplar till fängelser, anstalter, vårdhem, sjukhus etc. För allt prisar vi Herren.

■ ■ ■

Både den profana och den religiösa pressen arbetar idag under hårda ekonomiska villkor. Ytterst få tidningar är självbärande. Trots stora inkomster av annonsintäkter kan de flesta fortsätta att existera endast tack vare subventioner från olika håll. —

Att Midnattsropet överlevt i ett sådant hårt ekonomiskt klimat är ett stort Guds under. — Midnattsropet har inte subventionerats från något håll. Midnattsropet önskar icke följa andra kristna tidningars exempel att skaffa sig inkomster genom profana annonser, utan vill hålla fast vid den principen att i sina spalter icke ge rum för annat än det som främjar tidningens målsättning: *a n d l i g v ä c k e l s e*. —

Vi tror att Gud som hittills fyllt behoven också skall göra det i fortsättningen genom att framtida "skaffare" för detta verk. Just nu finns en eftersläpning från 1965—66 på ungefär 10.000 kronor — en långt ifrån stor summa i tidningssammanhang. Vi tror att många av tidningens vänner vill vara med och lyfta av denna börda.

Mycket av det som rör sig i tiden — inte minst på det religiösa planet — är en appell till större aktivitet för Maranatabudskapets spridning. Därför vågar vi också gå ut till Midnattsropets läsekrets med ovanstående vädjan!

Den som vill bistärcka tidningsmissionen med en gåva kan med fördel använda det postgiroinbetalningskort som åtföljer detta nummer av Midnattsropet.

ARNE IMSEN

"Se. Brudgummen kommer."

Aldrig har vårt folk, ja, hela vår värld, varit i så stort behov av evangelium som i dessa dagar. Vi förstår att det är slutstriden som pågår. Ondskans andemakter rasar som aldrig förr. De vet att deras tid härefter är kort. Därför gör de allt för att förblinda och förvillla människorna. —

Ja, mörkret tätnar över vår arma jord, ju närmare Herrens dag vi kommer. Men mitt i allt mörker och andlig sömnaktighet ljuder ett väckelserop: "SE BRUDGUMMEN KOMMER! GÅN UT OCH MÖTEN HONOM!" —

Vad är det som sker? —

Jo, brudeväckelsen är här och nu gäller det att göra sig redo.

Nu räcker det inte med en urvattnad bekännelse, överkliga drömmar eller minnen av upplevelser i forna dagar. —

Nu måste bättringens frågor födas:

Hur har jag det i dag? —

Är jag redo möta Jesus? —

Har jag olja i lampa och kärl? —

Brinner den första kärlekens glöd i mitt hjärta? —

Är jag kall eller varm eller ljum? —

Låt de frågorna tränga in i ditt hjärta.

***"Stöten
i basun
på Sion! —
Blåsen
larmsignal
på mitt
heliga berg!
— Ty
Herrens dag
kommer..."***

■ ■

Det sker något när en kristen vaknar. —

Det blir då oro och nöd också för andras frälsning.

Jeremia var vaken när hans samtid sov. Hans hjärta var rört av Gud och därför tvingades han ropa ut sitt varnande budskap. Han fick mängden emot sig. Hån och smälek blev hans dagliga spis. Då beslöt han att tiga. MEN HAN KUNDE INTE TIGA. "Men när jag sade: jag vill icke tänka på honom eller vidare tala i Hans namn, då blev det i mitt hjärta såsom brunne där en eld, instängd i mitt innersta, jag mödade mig att uthärda den, men jag kunde det icke." Jer. 20: 9.

Väckelsens eld brann i hans hjärta. De falska profeterna hade det fridfullt. De följde folkets röst och lovade folket välstånd och framgång. Jeremia predikade sanningen och den var annorlunda. Driven av nöd för sitt folk gick han inför Guds ansikte och ropade: "Ack att mitt huvud vore en vattenbrunn och mina ögon en tårkälla, så att jag kunde gråta dag och natt över de slagna..." Jer. 9: 1.

Våra möten behöver präglas mera av detta evighetens allvar och vi vittnen får bara äga en

"Ja, jag kommer snart..."

Gån ut och möten honom!"

enda passion: att rädda de förlorade och väcka de som sover. — Tiden är snart inne för Lammet's bröllopsmåltid.

"Stöten i basun på Sion och blåsen larmsignal på mitt heliga berg, må alla landets innerbyggare darra! Ty Herrens dag kommer, ja, den är nära." —

■ ■

När en kristen vaknar vill han göra något för att väckelsebudskapet skall nå så många som möjligt. Den som upplevt den himmelska elden reser sig ur försagdhet och nederlag. Med renat hjärta och smorda ögon svarar han likt Jesaja på Herrens kallelse: "Se, här är jag — sänd mig!" —

Det får kosta vad det vill — tid — bön — bekvämlighet — offer — medel — ingenting får bli ett hinder för tjänsten. Ett enda rop ljuder i hans hjärta: Brudgummen kommer — tiden hastar. — Han har inte tid för småaktigt kiv — nej, skörden måste bärgas innan stormen bryter lös. —

Sida vid sida kämpar de för att vinna seger över ondskans

Erik-G. Eriksson predikar

andemakter och för att taga byte från den starke — Halleluja. —

Brinner icke denna väckelsens eld i ditt hjärta så böj dina knän och överlämna dig på nytt i Jesu händer. Bed om rening i hans blod och om kraft från höjden — det väntar uppgifter för dig i Guds rike. —

Jag tror på fortsatta segertider för Guds verk och ser fram mot våra planerade tältkampanjer med stor trosvisshet. Under och tecken skall följa i våra fotspår. —

Just nu håller vi på att ordna för vårens och sommarens tältmöten på ett tjugotal platser om Jesus dröjer. Mera om detta i ett kommande nummer av Midnattsropet.

Fridshälsningar

Erik-Gunnar Eriksson

"I dag är detta Skriftens ord fullbordat för edra ögon."

Luk. 4: 21

"Amen. Kom Herre Jesus..."

MARANATA

Av PETTER GYLVER, Oslo

Maranata! —

Det är ett rop i tiden. —

Paulus berättar att det betyder "vår Herre kommer". —

Jesus berättar i liknelsen om de tio jungfrurna att "vid midnattstiden ljud ett anskri: Se, brudgummen kommer! Gån ut och möten honom." —

Vi är väl på det klara med att vi just nu lever i den midnattstid Jesus talar om. —

Och Maranataropet ljuder i natten. — I radio, press, TV, i debatter och från teaterscener — överallt ljuder det i natten: Maranata — Brudgummen kommer — gån ut och möten honom. —

Och de som har olja i sina lampor hörsammar ropet och går ut för att möta honom. — Världen rasar emot dem. De hånas och bespottas också av dem som ingen olja har i sina kärl. Men det föraktade folket liknar Noa i det att de tror på det ord Gud har talat. Det är

också denna skara som ska gå in genom dörren innan den stänges igen. —

Du som sover — nu är tid att vakna. —

Maranataropet är ett väckelserop! —

Då T. B. Barrat för över 50 år sedan kom till Norge från Amerika hade han upplevt ett dop i den heliga Ande med tungor som tecken. Han var den man som Gud fick bruka till att föra ett stormväder fram över hela Skandinavien, en väckelse med uppenbarelse av Andens gåvor. — Femtio år senare var den första Maranataförsamlingen en verklighet i Skandinavien. I dag är det församlingar runt om i de skandinaviska länderna — Maranataropet har åstadkommit väckelse.

Överallt där detta rop ljuder driver Herrens Ande människor tillsammans och i deras mitt börjar Gud att verka. Satan försöker med sina efterapningar, alldeles som han har gjort från tidens morgon. Överallt där gudomliga ting sker vill också Satan åstadkomma något. Men han kan inte skapa väckelse, och därför skiljer sig det äkta ifrån det oäkta. Gud

löser de bundna och släpper de plågade i frihet. Folkskarorna kommer till Maranatomötena och glädjen i Gud har blivit detta folks styrka. Satans efterapningar dör ut i tur och ordning, lokalerna blir tomma, ledarna sitter ensamma kvar och till slut dör de också. I Guds rike lönar det sig inte att göra något efter människors mönster — verket måste vara Guds Andes, då blir det framgång och tillväxt. —

Profeten Hesekiel fick se en ström som rann ut under husets tröskel mot öster. Denna rännil blev till en ström som han till slut måste simma i. Denna ström kan ingen människa stoppa. —

Det verk som Gud för fram i tiden misslyckas inte, därför upplever vi också en andlig blomstring som det inte finns maken till i vår tid. Människor i skaror möter Kristus. De övergår från Satans makt till Gud. De blir iklädda kraft från höjden i det att den helige Ande kommer över dem. De går ut för att tjäna Gud och föra detta Maranatarop vidare i natten: "Se Brudgummen kommer — gån ut och möten honom." —

Maranata-sångarna
i Oslo

TAG EMOT ÖVERFLÖDSLIVET

av GUN SWÄRD

*Och jag skall giva dig dol-
da skatter och bortglömda
rikedomar, för att du må för-
nimma, att jag, HERREN,
är den som har kallat dig vid
ditt namn, jag, Israels Gud.*

Jes. 45: 3.

Ännu har vi inte tagit ut mycket av de enorma rikedomar, som vi har i Jesus. Många lever på undantag istället för att leva i centrum av Guds härlighet. Du suckar och ber om smulor när hela LIVETS BRÖD står till ditt förfogande. Och dropparna är fortfarande mer åtråvärda än skurarna. Käre vän, öppna ditt hjärta på vid gavel för Jesus, tag emot honom som din Frälsare och Herre och Konung, så skall ditt liv bli rikt och välsignat.

Du ser din synd, du ser din sjukdom, du ser din svaghet — men du glömmar att se på Jesus. "Han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull; näpsten var lagd på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår bliva vi helade." — Han lämnade himmelens sköna värld och sin gudomshärlighet, han blev en vanlig människa, han blev trött, blev hungrig och han blev frestad. Han tog del av människans tristess och ynkedom. Han fick på nära håll se orättvisorna och lidelserna, höra grymma ord och känna hatets makt. I Getsemane fick han bära ångesten och dödsfasorna och uppleva mörkrets allra djupaste djup, han blev gisslad, bespottad och hånad, törnekrönt och hållen för hemsökt, tuktrad av Gud och pinad. Han bar sitt kors över en sönderslagen, blödande rygg, han spika-

des fast med händer och fötter — men han triumferade! Han gjorde det för dig, han gjorde det för mig. Han blev fattig, för att vi skulle bli rika.

Du behöver inte bära ångesten och leva i mörkret. — Han har burit den i ditt ställe. Du behöver inte synda mer, du är försonad med Gud genom Jesus Kristus! — Tag emot den ofattbara gåvan — EVIGT LIV — genom hans död på Golgata!

När du har tagit emot honom, börjar överflödslivet. Du får begrava den gamla syndakroppen i dopet och uppstå till ett nytt liv, du blir en ny skapelse i Kristus Jesus. Det är en del av hans rikedom. Det är icke längre den gamla syndanaturen utan Jesus som bor inom dig och har herravälde över dig.

Du får uppleva dopet i den helige Ande, alltså en nedsänkning av hela din varelse i Anden. Genom Anden blir Bibeln så levande och Ordet kommer till dig när du bäst behöver det.

Genom Anden upplever du barnskapet med Gud och ropar: Abba, Fader. "Jag är ditt barn, du är min far, o, salighetens gåta." Och är du barn, så är du också arvinge till himmelens härlighet.

Men det finns mer att få: Andens gåvor med profetia och tungotal, med helbrägdagörelse och tro, med visdom och kunskap. Som en frukt av Anden får du uppleva Jesu kärlek, frid och glädje, mildhet, godhet och tålmod och återhållsamhet i ditt eget väsen. —

Börjar du förstå, att du är rik i Honom? —

Börjar du att hungra och längta efter mer? —

Fortsätt du vidare.

I den dagliga trosvandringen med Jesus kommer du att få uppleva under.

Bekymmer, sorg och sjukdom slipper du inte, lidande av många slag kan drabba dig, men du kommer att uppleva att det är En, som inte lämnar dig. Du får se, att Han också är din Läkare, som kan göra långt mer än vad vi kan bedja eller tänka. När ekonomin är dålig, ser du upp till Honom, och han skall hjälpa dig.

Bekänn Jesus vara Herre i alla livets situationer. —

När du delar med dig av rikedomarna åt andra, växer de. Behåller du välsignelsen för dig själv försvinner den snart. Ju mer du ger ut, ju rikare blir du. Ty "Hans kärlek är gränslös, hans nåd är oändlig, hans kraft ingen människa utforskat än. Och av sina väldiga, eviga skatter Han givar, och givar och givar igen".

Gun Swärd

Såsom en stark röst...

Av BARBRO ELFVING

Till dig, som undrar om Gud finns och förgäves söker finna bevis, som håller för din kritiska granskning av alla till synes motsägande bibelställen, vill jag vittna om vad jag upplevat.

Sluta för det första att försök förstå allt. Ingen människa, hur klok hon än är, kan förstå Gud. Acceptera istället att du i all din vishet är ett intet i jämförelse med den som är vishetens källa. Sök sedan

kontakt med Jesus,

som är vår försvarare inför den Högste. Han som är Vägen, Sanningen och Livet kan genom sin Ande lära oss allt vi behöver veta, för att vi skall nå vårt mål. Men sök av allt ditt hjärta. Sant sjunger vi i en av våra läsarsånger: "Ljumma, lata sökare finna aldrig sin Frälsare." När du så funnit din Frälsare, skall du se, att tron öppnar bibelord, som du ej tidigare kunnat förstå. Så har det varit för mig. För att belysa vad jag menar, vill jag berätta något om hur Jesus på olika sätt givit ljus över ord, som jag tidigare ej har förstått. Först ett vittnesbörd från

naturens underbara värld.

Tillsammans med en väninna åt jag lunch i stugan på stadens utsiktsberg. Vi kom att tala om naturens krafter, och jag fann osökt ett tillfälle att vittna om frälsningen i Kristus. Just som jag sökte likna andedopets gåva vid bäckens stilla brus och forsens enorma kraft, kom naturen själv mig till hjälp, i det att en häftig storm uppstod och åstadkom ett dånande ljud i bergsgrunden. Mina öron öppnades därvid, så att jag kände

igen det ljud av Anden, som jag upplevde i mitt första Maranata-möte, där jag dessutom blev fysiskt helt omskakad. Denna upplevelse gjorde, att jag på ett enkelt sätt fick ljus över Apg. 2: 2 "Då kom plötsligt från himlen ett dån såsom om en våldsam storm hade farit fram."

En annan gång träffade jag en f. d. spetälsk man, som hade blivit helbräddgjord. Då uppstod en fråga i mitt hjärta: Hur kan Gud göra helt döda lemmar levande igen? —

Vid det tillfället stod en buktett torra, förvisnade blommor hemma hos mig. Alltsedan Kristi himmelfärdsdag hade de stått där, bortglömda och bruna. När jag äntligen strax efter pingst gav mig tid att kasta dem, fann jag till min förundran att dessa mina fula blommor hade slagit ut på nytt i förnyad skönhet, en skönhet som varade ända till midsommartid. Många var det, som hade sett mina vissna blommor och nu stod häpna inför detta naturens under. Den händelsen gjorde ett starkt intryck på mig och kom mig att tänka på Rom. 8: 11 "Och om dens Ande, som uppväckte Jesus från de döda bor i eder, så skall han som uppväckte Kristus Jesus ifrån de döda göra också edra dödliga kroppar levande genom sin Ande, som bor i eder."

Att

de andliga verkligheterna är mer påtagliga

än det som världens barn kallar verkligt, fick jag den 7 jan. i år erfara på ett märkligt sätt. Jag hade följt en väninna till busen vid Norra bantorget och skulle därefter gå hem till ho-

tellet. Det var ganska mycket folk ute, men planen som jag korsade var helt folktom. Vid ett tillfälle tittade jag ner ett ögonblick för att sedan kliva upp på en refuge. Där under en gatlykta stod en dam och inväntade mig. Jag blev helt omtumlad och förvirrad, eftersom jag var helt säker på att hon ögonblicket innan ej fanns där. Det gjorde, att jag kom att tänka på Bibelns ord: "Plötsligt stod en ängel framför dem och de blevo mycket förskräckta." Jag blev också förskräckt och skyndade mig förbi. Då fick jag höra en röst bakom mig: "Kom ihåg att bedja till JESUS!" Ordet JESUS klingade metalliskt genomträngande som ett eko genom natthimlen och åstadkom en elektricitetsliknande känsla i hela min varelse. Vid dessa ord vände jag mig automatiskt om och stod då återigen ansikte mot ansikte med damen, som sade: "Man måste lyda Gud mer än människor." Därefter log hon, nickade åt mig och vände sig ifrån mig. Därvid uppfylldes jag av stor glädje, som kom mig att nästan förlora fotfästet. Jag vände för att gå hem, men kunde ej underlåta att kasta en ny blick tillbaka. I detsamma försvann damen ifrån mig.

Detta som jag såg och hörde, har förundrat mig mycket. Att

det var Gud, som ville komma till tals med mig,

förstod jag. Det skapade både glädje och allvarlig oro i mitt hjärta. Spontant började jag sjunga: "Evighetsmorgonen lyfter skymmande slöjan utav." Och jag tänkte: Hur tunn är ej slöjan! Ett ögonblick bara och

jag tyckte mig stå på den andra sidan, och med ens blev det klart, så kommer att ske vid Jesu tillkommelse. I ett ögonblick ljuder tonen genom rymden, den ton som skall församla alla dem, som har tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Det är svårt att förklara upplevelsen av det kraftiga ljud, som uppstod, när kvinnan uttalade namnet JESUS, men i Uppb. 1 kap. hittade jag orden: "En stark röst lik ljudet av en trumpet." —

Till saken hör att jag en längre tid varit i stark vända eftersom jag upplevt, hur Jesus gång på gång fört mig fram till en gräns, där jag måste svara "ja" av hela mitt hjärta. Det har gällt att ge sig helt och odelat för väckelsen, men det är så många människor, som tycks

stå i vägen. Det största hindret är emellertid det egna egoistiska Jaget. Att det nu var verkligen allvarligt förstod jag av det starka genomträngande ljudet. Mätte jag likt Paulus kunna säga en dag: "Så blev jag icke ohörsam mot den himmelska synen."

Söndagen efter denna upplevelse hörde jag händelsevis högmässan från Finland. Prästen där berättade om en man, som likt mig i vända legat vaken på nätterna av exakt samma orsak. Så fortsätter han: "När man har upplevt Guds kallelse på det sättet, förstår jag inte, hur man vågar låta bli att lyda."

Min upplevelse förstärktes ytterligare när jag i senaste numret av Midnattsropet läste om den syn br. Nymo hade pre-

cis den dag jag hade min. Allt tyder på att

läget är ytterst allvarligt, och jag hoppas, att någon ej troende skall ana, att det finns något bortom denna jordens verklighet. Mätte vi kristna också vakna till besinning, så att vi ej är så tröga, när Herren vill använda oss. Då när överängelnas röst och en Guds basun ljuder, måste vi vara lösta från allt jordiskt.

Kom ihåg att bedja till JESUS! Man måste lyda Gud mer än människor.

Må dessa ord från Herren bli en trumpetstöt, som skingrar all villrådighet när vi frestas att vika av åt höger eller åt vänster.

Barbro Elfving

JESUS HELADE MIG...

"Jesus Kristus är densamme i går, i dag så ock i evighet."

Jag har fått erfara att när vi i tro tager emot löften så är Jesus densamme i dag som fordom. Löften håller — han har beseglat dem med sitt blod. Halleluja!

Jag hade en längre tid haft ont i ett knä. Då jag är opere-

rad i det andra knäet förut för samma fel så visste jag att det inte var något som gick över av sig själv. Hade den gången en ganska lång sjukdomstid och nu hade jag åter råkat ut för samma sak — det var inte så trevligt. —

Det var väl ej så mycket sjukhusvistelsen jag fruktade, men när man bekänner sig tro på helbräddagörelse och är med på möten och hör dessa trosfriska vittnesbörd i tal och sång att Jesus botar varje sjukdom, var det ej så lätt att tänka på en ny operation. Jag tänkte, att om jag nu söker läkarvård, vad skall väl då människorna säga? Medvetet eller omedvetet skall de säga: Var är nu deras Gud?

På ett möte i Köping begärde jag förbön och blev behandlad enligt Guds ord att "på sjuka skola de lägga händerna och de skola då bliva friska". — Just då hände inget särskilt och inte de närmaste dagarna heller. — Tiden gick och det var likadant. Tron på Gud prövades.

Jag var många gånger under denna tid betänkt att gå till doktorn och få remiss till röntgen och lasarettet. Men det var något som höll emot. Och en dag, pris ske Gud, så var det onda borta. Hur det gick till vet jag inte. Jag bara vet att det försvann utan någon operation — Gud hade gripit in. —

Jag hade gett Gud ett löfte att om han grep in så skulle jag vittna om detta i tidningen och nu måste jag infria mitt löfte. Jag har också förut fått uppleva Guds påtagliga ingripande i sjukdomar och även på andra sätt, så jag vet att det håller att lita på Gud.

Guds mäktiga öga vakar över den frälsta skaran och han skall också föra den hem en dag.

Tiden är kort! Snart kommer Jesus igen! — Varför skall lärjungarna rädas när Jesus är med i båten? Då går det aldrig under även om det stormar ibland.

*Samuel Carlén
Brandstorp*

"Genom Guds ofattbara nåd är jag en frälst syndare. Och när jag säger "syndare" menar jag inte bara en som suttit på sista bänken i Maranathamötena och smädat. Jag har levt 20 år längst nere i botten, ensam, smutsig, eländig, med spritdjävulen hårt fastbakad i mig och med hat, bitterhet och självförakt som en ständigt molande värk inom mig. Men nu är syndaren frälst, halleluja." Så började Sven-Åke Asplund sitt vittnesbörd om frälsningens förvandlande kraft.

**Det här är
inga fantasier...**

Vad jag här ska berätta låter kanske som en saga för många, men ni ska alla veta, både hedningar och hädare, fariséer och fromma, att detta är rena verkligheten och intet annat. Och jag är inte alls från mina sinnen. Min intelligenskvot är ej mindre än normal och jag är på helt nykter kaliber. Jag är bara så översvallande glad att jag fått möta Jesus och fått övergå från döden till livet och att allt det gamla är slut.

Låt mig börja från början med min berättelse. —

Under fyra fängelseår försökte jag tränga in i mig själv, sortera alla vaga och virriga begrepp som jag hade om livet, men förvillades bara ytterligare av de berömda filosofers utläggningar som jag under den tid sög i mig. —

Att söka klarhet genom att läsa Bibeln var då för mig en helt absurd tanke. —

Nog kan jag tacka filosoferna för en del insikt jag fått om

"... JAG VAR LÄNGST ENSAM, ELÄNDIG, SA

**... Hat bitterhet
självförakt var
som en molande
värk inom mig..**

DOP I VIKTORI.

... MEN NU ÄR SY

det som ligger och skvalpar under ytan på människan, men någon väg till frälsning, befrielse från helvetets makt och till frid och harmoni kunde de inte visa mig, men det kunde Jesus.

Djupt, djupt nedgrävd i människosjälens ligger hos oss alla behovet av att få tro på Gud,

och därmed också möjligheter-na till att kunna det.

**Problemet var
det onda inom mig**

Under fyra år efter fängelse-tiden betraktade jag dock ännu tillvaron som ett mycket dåligt skämt. Mina kriminella

NERE I BOTTEN — EN UTSIG KÅKFARARE...

STOCKHOLM

DAREN FRÄLST!"

jobb slutade jag i alla fall med, då jag insåg det meningslösa i att slåss mot ett helt samhällsmaskineri. Mitt problem var dock alltför det onda *inom* mig, och jag måste bekänna att mina timliga omsorger inskränkte sig nu endast till att kunna tillfredsställa köttets krav och se till att det inte bara fanns tom-

ma flaskor hemma. Men djupt inom mig fanns en längtan efter bättre varor — sanning — rening — kärlek. —

Pank, utslagen, deprimerad...

Då jag första gången kom i kontakt med Jesus var det ge-

nom ett Maranata-vittne. — Jag kom lufsande på en gata i Uddevalla — pank — utslagen — deprimerad. Jag hade gjort bort mig på ett bra jobb och på ett par veckor hade jag supit upp över 2.000 kronor, utan att få ut någonting av det.

Plötsligt tilltalades jag av en ung flicka som satt i en bil. Hon prackade på mig en tidning — Midnattsropet — spelade och sjöng, som jag då uttryckte det, en ganska skarp låt för mig: "Underbara land, o jag längtar hem till dig." —

Jag såg på hennes lyckliga ögon att hon ägde något stort — något som ej var av denna världen — något som jag själv inte ägde. —

Jag lovade att någon gång — kanske — komma på deras möten. Men hon gav sig inte förrän jag givit ett bestämt löfte att komma. —

En röst sa: Tror du att du...

O, vad jag i dag prisar Jesus för att han sände henne och de andra ungdomarna från Ljungkile i min väg. De fick bli Herrens tåliga, envetna och slitstarka verktyg och redskap när det gällde att få mig in på Guds väg. —

Under en månads tid bevisade jag alla möten, som hölls, men motståndet både i min kropp och min själ var stort. Det var väl glädjen och förtröstan jag fann hos dessa Guds barn, som slutligen besegrade mig. Ändå drog jag mig alltid undan då de ville få mig att ta det avgörande steget. Jag ville så gärna bli frälst, men samtidigt sa en röst: "Tänk på konsekvenserna — tror du verkligen att du..."

Här har jag en uppmaning till alla bröder och systrar: när

Forts. på sid. 17

Några tankar om

DEN KRISTNA KÄRLEKEN

Av MARGARETA ELFSTRÖM

När man betänker hur många källor och handskrifter som tiderna igenom studerats, uttytts och översatts från de ursprungliga hebreiska och arameiska grundspråken och därifrån till grekiska och latin och vidare till alla de språk, på vilka Bibeln numera finns översatt, fylls man både av djup ödmjukhet och en känsla av stor hjälplöshet. Hur varsam och ömsint måste man inte vara i sitt personliga omdöme om Bibelns ord, dess mening och uttydning. När lärda och heliga män århundraden igenom ägnat tid och kraft att komma till full klarhet. Hur förmälet kan det inte vara att envist och hårdnackat gentemot andra kyrkor, samfund och andra kristna, framhålla sin eller sitt samfunds mening: "Så står det skrivet och så är det." Att på så sätt frestas att använda det heliga Ordet som vapen i en strid, som kanske lika mycket gäller vårt hävdande av oss själva, av att vi har i alla fall rätt, som verklig sanningskärlek och s. k. helig vrede.

Känslan av en tillintetgörande hjälplöshet kan fylla en människa, när hon ställs inför frågan: "Vad är sanning, vad skall jag klippfast kunna tro på i allt detta kaos av mot varandra brytande tankar och åskådningar? — Ja, bokstaven dödar, men Anden gör levande. Tack och lov! Joh. 16: 12—14: "Jag hade ännu mycket att säga eder men I kunnen icke nu bära det. Men när han kommer, som är Sanningens Ande, så skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala, och han skall förkunna för eder vad komma skall. Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder."

Vi har oändligt mycket att tacka Luther och hans reformation för, det Ljusets redskap han fick bli i en värld av djupaste mörker, den vidskepelse och det mörker, som rådde och alltjämt råder i den katolska kyrkan, där människorna krampaktigt försöka förgäves träla sig fram att genom egen förtjänst och värdighet skaffa sig nåd, förlåtelse och frälsning hos Gud.

Om Luther ej vågat träda fram och bringa Guds ljus över ordet: "Rättfärdiggörelse av tro, ej genom egna gärningar!" — ja, vad hade det då varit med mig, med oss alla. Jag, som en dag stod där som träffad av blixten, när jag plötsligt upplevde och såg hela min synd men ännu ej upplevt Försoningen, Korset, Frälsaren! Att jag själv ej kunde sona eller gottgöra stod dock nogssamt klart för mig, ty den, mot vilken jag mest förbrutit mig, fanns då ej mer i livet. Fridlös, förtvivlad, utan hopp såg jag min framtids väg — direkt ledande till döden, helvetet. Men så en dag av Nåd tog Gud mig i sin famn och lät mig i ett enda saligt nu genom evangeliets ljus, uppleva, att all min skuld var sonad, att Han förlåtit mig så fullständigt, att jag fick möta Honom som min Far, Herde och Vän. Jag fick bli Hans barn och jag fick bo i Hans Kärleks famn. Rättfärdiggörelse genom tro, ej genom förtjänst eller värdighet.

Ja, detta är ju också det elementära i vår kristna tro. Klippan, som aldrig kan rubbas.

Sedan kan tankar, meningar och olika "ljus" över olika delar av den stora sanningen få träda i bakgrunden. Skatter och gåvor att ödmjukt tacka för, men som icke är avsedda att tjäna som stridsvapen och så orsaka blödande sår och splittring i de egna leden.

Men att frimodigt och glatt vittna om, vad de betytt och betyder för vårt hjärta, för vår tjänst, det är icke blott lovligt, men också i hög grad tillbörligt. Men icke att söka åstadkomma "enhet" genom att söka påverka andra att tänka lika som jag, som vi, att likaså med våld vilja pressa fram andra att se och förstå som jag, som vi. Att med andra ord använda sig av stridshandsken i stället för kärlekens mjuka hand. Då förfelar man målet. Men om ett Ord i Bibeln för oss blivit levande genom Andens ljus och en källa av rikedom och jubel, så får vi av nåd ge det vidare — som en gåva, ett strålände glädjebudskap. Då kan det nå sitt mål, tända Liv och bli till välsignelse. —

När vi ej kan enas tillfullo i tänkande och syn

GÖREN BÄTTRING...

skall vi då "bygga murar och gränser" och likasom bilda små, isolerade celler i Hans egen kropp? Celler som ej har livsgemenskap i hälsa och kraft med de andra cellerna i kroppen utan utgör en fara, en sjukdomsfara för hela kroppen. Eller skall vi enigt kämpa emot detta som mot den livsfarliga "cancersjukdom" det i själva verket är?

Ja, svaret kan ju ej bli mer än ett och dock är det ju just detta, som vi som kristna måste ha så svårt att se, inse och skrida till verket mot! Och därför är vi ett sådant dåligt vittnes-

börd för "världen"! Joh. 17: 21: "Jag beder att de alla må vara ett, och att, såsom Du, Fader, är i mig, och jag i Dig, också de må vara i oss, för att världen skall tro, att Du har sänt mig."

Nej, vårt centrum måste bli Kristus, icke vår individuella syn på dopet, andedopet, helgelsen, bokstavstron m. m., Han själv, och då skall Hans Ande, Sanningens Ande, leda oss fram till hela sanningen. Då skall vi, delaktiggjorda av Hans kärlek, smälta ned, för att kunna smälta samman till ett med alla dem, som älska Hans tillkom-melse.

NÅD + SANNING = EVANGELIUM

Av ALLAN SVENSSON

Koncentrerad saltsyra och kaustik ammoniak är var för sig två starkt frätande vätskor. Men om man blandar dessa i exakt rätta proportioner så får man en saltlösning som är helt ofarlig. Så är det också med Guds evangelium. Det är sammansatt av två beståndsdelar. Och om Gud lät en av dessa beståndsdelar predikas enbart, då skulle det få katastrofala följder för människorna.

"Och Ordet vart kött och tog sin boning ibland oss, och vi sågo hans härlighet, vi sågo likasom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och han var full av nåd och sanning." Joh. 1: 14. Tänk om Jesus hade varit full av enbart sanning, utan nåd. Då skulle hans liv här på jorden ha blivit som en stor domspredikan. Då hade ingen människa kunnat bli frälst. Och om Jesus hade varit full av enbart nåd, utan sanning. Då skulle han ha blivit historiens

störste bedragare. Då hade heller ingen människa blivit frälst. Men det står att han var full av Nåd och Sanning. Guds nåd i förening med sanningen blir ett evangelium som är väldigt salt och kan hindra förruttnelse.

När sanningen predikas så blir synden avslöjad och människorna bli överbevisade om sin synd. Apg. 2: 14—37, Rom. 3: 20. Och när Guds nåd genom Jesus Kristus blir förkunnad, så frigör den människorna från synden. Apg. 2: 38—47; 13: 38—39.

Hans kärlek är gränslös,
Hans nåd är oändlig.
Hans kraft ingen människa
utforskat än,
ty, av sina väldiga, eviga skatter
Han giver och giver och giver
igen.

Guds kärlek och nåd är så
mycket större än lagen som
Jesu försoningsverk på Golgata

är förmer än lagtavlor som Mose fick. Lagen kunde Gud skriva på stentavlor, 2 Mos. 31: 18, men Guds kärlek och nåd gick inte att skriva på stentavlor. Sin kärlek och nåd måste han skriva med sin älskade Sons blod på ett kors. Joh. 3: 16. Rom. 5: 20—21.

Men de människor som inte vill höra sanningen och inte vill överge sin synd, är inte mottagliga för Guds nåd. Därför går de förlorade. Ords. 28: 9, 13. Jes. 59: 1—8.

Många ogudaktiga inbillar sig att de kan förkasta och gyckla med Guds evangelium hur mycket de vill, utan några allvarliga följder. Men det kommer en dag när nådatiden är ute för denna syndiga värld. Då ska Gud hämnas på sina fiender. Rom. 12: 19. Han ska räcka dem sin vredes kalk, innehållande outspädd sanning, utan nåd. Och den ska svida värre än saltsyra i deras syndiga själ.

HIMMELRIKET ÄR NÄRA...

Uttalanden under evangelist- HELGELSEN —

Agne Bark:

**"Vi måste sluta
syssla med oväs-
entligheter..."**

Det blir så lätt mycket av hemsnickeri som kommer med i frälsningsverket — en "gör-det-själv-verksamhet" som till slut ändå inte fungerar. Det är *Herren* som skall helga oss. Han verkar inte utifrån, utan i anden och själen och sedan kroppen. Börjar människorna att älska Jesus ordnar det sig också med det yttre. Vi måste sluta att syssla med oväsentligheter. Det är väl alldeles malplacerat att exempelvis vid en trafikolycka gå dit och kamma håret på offret eller rätta till slipsen — det finns saker som är betydligt viktigare man först måste göra.

Om vi släpper in den helige Ande kommer vi också att vinna seger över köttet. Det köttsliga sinnet skall inte näras utan dö svältöden. Endast så kan syndakroppen göras om intet. —

Lars Wedin:

**"I trons vila
finner vi vila
från alla egna
verk..."**

Jesus är trons hövding, begynnare och fullkomnare. Detta öppnar väldiga perspektiv för oss. Trons verk i oss är ett Jesu verk från begynnelsen ända fram till dess fullkomning. —

Är man överläten åt honom så fullkomnar han trons verk i våra liv. Hans kraft fullkomnas i vår svaghet. Hos oss själva saknas alltid förutsättningarna för trons verk, men "Han kallar på ting, som icke äro till, såsom vore de till". — Gud skapar av intet, därför kan han i oss verka både vilja och gärning. Då vi lär oss detta, kommer vi också själva in i den trons vila, där vi finna vila från alla våra egna verk.

Anders B. Andersson:

**"Evangelium är
också ett bud-
skap om seger..."**

Guds ord är domaren över våra hjärtans uppsåt och tankar. Den som söker anpassa Guds ord efter sina egna tankar och erfarenheter är inne på fel väg. Guds ord måste istället få korrigera oss och våra erfarenheter.

Då Paulus talar om att Guds nåd uppenbarats till frälsning för alla människor gör han detta inte för att vi skall förbli i synden utan som en motivering till att *avsäga* oss all ogudaktighet och alla världsliga begärelser. Tit. 2:11—12. Evangelium är inte bara ett budskap om nåd till förlåtelse utan också om nåd till seger. Ordet varnar för att gå miste om nåden, men också för att så mottaga Guds nåd att den blir utan frukt.

Henry Ekqvist:

**"Det blir naturligt
för oss att avstå
från synden..."**

Att leva i Anden är att leva i ett nytt väsende — i en ny livsatmosfär. Detta är långt ifrån detsamma som att efter yttre påtryckningar avlägga vissa saker, som av människorna betraktas som synd. Det senare utestänger den som saknar moraliska resurser.

När vi kommer in i detta Andens nya väsende, upplever vi en inre förlossning och en Guds härlighet, som gör det naturligt för oss att avstå från allt som icke Gud ser med välbehag till. Vår vilja blir sammanvuxen med Jesu vilja och vi vill bara det han vill.

dagarna i Norrköping: **ETT NÅDENS VERK**

Gunnar Eklund:

"Vad världen behöver är kärlek inte krav..."

Guds kärlek ligger bakom hans stora frälsningsplan. Det är också kärlekens evangelium vi skall proklamera. Vad världen behöver i dag är kärlek — inte krav, förordningar, lag, gärningsläror. —

Det finns mycket i tiden som ser skrämmande ut. Människorna har i gudsförakt och synd gått mycket långt på sina egna vägar. Gud ser dock på dessa människor på ett annat sätt än vad vi gör och han älskar dem.

För att vi skall komma dessa människor till hjälp, måste vi få del av Guds kärlek, den kärlek som är villig att offra — den kärlek som inte söker sitt eget — den kärlek som tvingar oss.

Helge Berntsson:

"Helgelsen är för behovets barn..."

Vi kan inte blunda för det förhållandet, att det finns falsk helgelseförkunnelse, som binder människorna antingen i lagträldom eller laglöshet. Vi behöver frälsas från köttets misstänksamhet, så vi vågar gå vidare. Men vi behöver också andens vaksamhet, så vi går rätt.

Vi kan ej heller gå förbi det faktum, att det finns ärliga människor, som uppriktigt frågar efter kraften och hemligheten till ett segervinnareliv. Bland dessa är det sådana, som har omvändelse, dop och andedopserfarenhet bakom sig och har hela terminologin om frigörelse och väckelse, men upplever tragedier på det personliga planet. —

Jag tror att vår helgelse är i den uppståndne Jesus.

Evangelium det är en Guds kraft till frälsning och helgelse.

Den mäktiga ström av nåd, som för oss in i Kristus vill också komma in i oss med den väldiga styrkas kraft, som finns i den helige Ande. Vi behöver uppfyllas av Ande och komma under vinets välde, ty därav kommer ett skickligt leverne.

Helgelse är för behovets barn och hemligheten är "Kristus i eder vårt härlighetshopp".

Ernst Höglander:

"Det är motiven som föder handlingarna..."

I vår tid, som kännetecknas av omoral och normlöshet, vill Gud ställa fram ett folk med salt och ljus i sina liv. För att detta ska ske måste Gud med sin Ande få tränga ner i de djupaste schakten i våra liv. Jag tänker då på motiven som föder våra handlingar.

Här vill Gud väckelse och börja med dem som undfått ett ämbete från Herren. En skötesynd är penningbegäret som är en rot till all synd. Om man studerar väckelsernas historia ska man finna, att så länge Guds kärlek, gripethet, och nöd för själar varit den drivande kraften i verksamheten, har det varit väckelse och seger.

Orsaken till den splittring som uppstår på olika platser, finner ofta sin förklaring just i detta. Är inte våra motiv rena så går det en tid, men när verket provas kommer kriser och endast det gudomliga består. "Gudsfruktan i förening med förnöjsamhet är verkliga en stor vinning." 1 Tim. 6: 6.

Vi ser att redan i den första kristna församlingens verksamhet ville denna synd tränga in och ödelägga Guds verk. Men därigenom att apostlarna själva bevarades i osjälviskt tjänande, kunde de ta itu med synden och näpsa den och så gick Guds verk vidare fram. Apg. 5: 1—11; 8: 18—24.

VARFÖR JAG TROR PÅ GUD...

När ANETTE MELLBERG i Ring 1 skrev uppsats i valfritt ämne, skrev hon ett personligt vittnesbörd. Ett exempel värt att efterfölja av alla frälsta skolungdomar.

Det finns många orsaker till att jag tror på Gud. Jag skall nu berätta om dem och hoppas att det kan vara till hjälp för någon.

Jag vill börja med att tala om att jag är säker på att Gud existerar, och att jag är mycket glad att jag tror på Honom. Jag brukar ibland tänka på, hur de människor har det, som inte tror att det finns en Gud, och som därför är tvungna att helt lita till sig själva eller till någon annan människa. Detta uttrycker sig ju bland ungdomen i denna idoldyrkan, som utbreder sig över hela jorden. Men den verkligt kristna ungdomen av i dag har bara en enda "idol", nämligen Jesus Kristus, vår Frälsare. Med detta har jag redan sagt den största anledningen till varför jag tror på Gud. *Jag har upplevt Jesus som min personlige frälsare.*

Nu måste jag säga, att jag nog hade det ganska väl förspänt, när det gäller att ha fått denna gudstro. Eftersom jag är uppfödd i ett kristet hem, har det alltid varit nästan själv-

klart, att också jag skulle följa Jesus och göra hans vilja. Jag är mycket tacksam för detta. Jag vet, att det kan vara svårare för en människa, som inte haft den förmånen, att förstå och ta vara på sin sökningstid. Alla människor får ju förr eller senare sitt särskilda tillfälle att avgöra sig antingen för eller emot Gud.

Jag skulle aldrig kunna överge min gudstro, ty gjorde jag det, skulle jag inte klara mig. Nu när jag vet, att Han finns, kan jag lita på Honom i alla livets förhållanden. Själv kan jag inget, men min Jesus kan allt. Det är bara jag går till Honom och ber om hjälp, och jag vet, att Han ger mig den. Hur skulle det gå, om jag inte hade Honom? Hur skulle jag kunna stå ut med människors elaka tungor, om jag inte hade Herren att lita till? Jag vet att det aldrig skulle gå. Nu får jag lägga alla bördor på Honom, och Han bär dem åt mig.

Jag tycker synd om alla människor, som inte förstår att ta emot Gud, utan trälär under al-

la sorger och bekymmer. De gnäller över att de har det så dåligt ställt, när andra har det mycket bättre, men det blir aldrig bra, så länge de inte ber Gud om hjälp. Då undrar de hur det kan finnas en Gud som styr, när det finns så mycken ondska i världen. De vet inte om att det onda i världen är Satans fel och även deras eget. Skulle alla människor tro helt och fullt på Gud, skulle det inte finnas så mycken ondska. Men då de flesta människor aldrig har gjort det eller kommer att göra det, kommer det att förbli på detta sättet tills jorden går under.

Det finns ännu en anledning till varför jag tror på Gud. Jag tar inte bara emot tröst och hjälp här nere på jorden, utan Han har givit mig ett löfte om evigt liv. Jag behöver inte leva här, för att endast dö och förintast en gång, utan jag får bo hos Gud i evighet. På jorden är jag bara gäst och främling, ty mitt hem har jag i Himmelen.

Anette Mellberg
Hallsberg

JAG VAR... *Forts. fr. sid. 11*

det gäller att få en syndare över på Guds sida, var envis, var listig, nödga honom, använd gärna allt vad ni har på innersidan, men försök aldrig att skrämma någon med helvetet för att få honom att böja sig. Syndaren måste ta steget av fri vilja, det måste vara en glädje för honom att få komma, annars blir det inget helt med hans frälsning.

"Käre Jesus förlåt denna stora syndare"

Den 7 november 1966 då segrade Jesus. Jag blev fullständigt besegrad — allt motstånd var slut hos mig. Jag gick fram i ett möte i Trollhättan, böjde mig inför Guds ansikte och bad: "Käre Jesus, förlåt denna stora syndare — tack för att du frälsar mig", klämde jag fram.

Det hände inget speciellt just då tyckte jag. Du ska inte bli besviken om det inte händer väldiga ting just i det ögonblicket, eller rättare sagt, om inte du *känner* att det händer något. Men skriv upp att det verkligen sker någonting vare sig du känner det eller inte. Det står ju i Bibeln: "Det ska ske att var och en som åkallar Herrens namn ska vara frälst." —

Hos mig verkade det i alla fall så att från den stunden började liksom Jesus växa fram inom mig och samtidigt verkade det som om det murades sten på sten inom mig till skydd mot allt det onda utanför. — Men än hade jag inte upplevt den verkliga förlösningen.

Nästan omedelbart då detta hänt fick jag chansen att följa med till Stockholm för att under några dagar vara med i Bibelskolan.

Djävulen sökte inbilla mig att det var båg

Ibland sökte djävulen inbilla

mig att det var båg alltsammans och jag sökte fortfarande visshet i mina känslor. Nu vet jag att frälsningsvissheten och segern över det onda i sitt väsen vinner man genom att förlita sig på det verk som Jesus har utfört i sin död på korset. Visst var jag frälst när jag följde med till Stockholm, men det var ännu mycket jag behövde lösas ifrån.

Jag var med några dagar i Bibelskolan — knuten och spänd satt jag där och försökte analysera allting, också mig själv. —

En dag gick jag inte till Bibelskolan. Djävulen inbillade mig att jag i stället skulle söka upp en gammal "rövarkompis". Jag drev omkring på stan och det gick illa för mig. Djävulen fick mig på fall — med dunder och brak. — Den dagen drack jag, rökte, svor och förbannade. Djävulen slet i mig, men Jesus var också med hela tiden och jag visste att detta liv kunde jag ej mera leva, jag visste något bättre. Jag fick också nu lära mig att om man vill bli bevarad i frälsningen måste man taga sig tillvara för synden och hålla sig nära Jesus. —

Jag måste hålla mig nära Jesus

Jag kände mig som ett kräk när jag gick tillbaka till Viktoriasalen och Bibelskolan. Ungdomarna där förstod vad som hänt med mig, men visade ändå glädje över att återse mig. Inga hårda, dömande ord, inga förebråelser, inga förnedrande anklagelser, men alla ville vara med och bedja till Gud för mig.

Vad jag upplevde nu ska jag inte försöka att beskriva — det går inte. Ett par dagar senare blev jag också döpt i vatten. Jag var så lycklig att jag bara ville gråta av glädje.

Sedan dess har jag med Guds nåd fått vandra med fasta steg på den smala vägen. Jesus har varit vid min sida och han har hjälpt mig igenom frestelser och provningar och snart är jag framme vid målet — jag, en syndare frälst av nåd.

Sven-Ake Asplund

GUDS KRAFT LÖSER

Det är en välsignad nåd att få tillhöra den blodtvagna skaran och äga hemortsrätt i himlen, även om man inte förstår det tillfullo ännu, fast man har varit frälst en del år. —

När man får uppleva vad Jesus gör i dessa dagar blir man tacksam för att man av nåd får vara med — Guds kraft löser människor. —

Under ett väckelsemöte här i Örnsköldsvik för en del veckor sedan fick vi uppleva andens kraft på ett våldsamt sätt. Bland annat var det en ofrälst kvinna i mötet som kapitulerade inför bombardemanget från himlen, händerna kom upp och hon utgjöt sitt hjärta för Jesus och hon blev frälst, där hon stod utan att någon enda människa hade talat med henne. Det är denna kraft som behövs i dag. —

Tänk om Jesus fick fria händer med oss frälsta, vad skulle då icke kunna ske! —

Jesus har givit oss konungslig makt, ära vare Jesus! När vi vandrar hans vägar så växer frimodigheten. Vi tjänar då honom utan fruktan och räddhåga och vi blir en prydnad för Kristi lära. Så vandrar vi också vidare och håller fast vid apostlarnas undervisning, brödsbrytelsen, brödragemenskapen och bönerna till Jesus kommer.

Eugen Eriksson

FRÅN BORÅS — ALINGSÅS

Av ERIC GUSTAFSSON

För Midnattsropets läsare utöver landet kan det kanske vara av visst intresse att höra om Guds verk i Borås och platserna runt om. Det vi först av allt vill säga är, att GUD är trofast. Vi har sett det så påtagligt den ena gången efter den andra. "Och det vi hava sett och hört det förkunna vi."

Kampen är och har varit hård, men Guds folk, som inte räknar med dylikt får nog heller aldrig uppleva några segrar.

I vår lokal, "Byggarnas hus" i Borås samlas vi regelbundet alla söndagar till offentliga möten. Vi har fått bedja med några syndatyngda själar den senaste tiden och Guds folk har förnyats och blivit döpta i Helig Ande. I samma fastighet har Herren ordnat så vi fått en bra källarlokal, som vi använder som bönerum. Där samlas vän-

erna regelbundet varje tisdag- och lördagkväll till bibelstudium och lovprisning. Varje torsdag samlas vi i den lokalen till bön mellan kl. 12 och 16. I dessa möten har flera upplevt verkliga "stormöten" med Jesus. Vänner från olika kristna läger taga nu och då tillfället i akt och är med i dessa möten. Vi tackar Gud för alla som är besjälade av bönens ande i vår stad, som i övrigt är syndig och nedsölad. Men vi tro och är förvissade om härliga och större segrar. Gud vare lov. Ett mycket gott samarbete är rådande med gruppen i Alingsås. Till sammans med dessa vänner har vi begynt verksamhet på en plats belägen mitt emellan dessa städer och som heter Töllsjö. I senaste mötet var där en äldre man som överlämnade sitt liv åt Jesus och fick uppleva en

härlig frälsning. Tack och lov.

Söndagen före jul hölls dopförrättning i Folkets Hus, Alingsås, då två unga systrar döptes till Kristus, vilka f. ö. var döttrar till nämnde man. Lördagen den 18 februari var dopförrättning i badhuset, Borås, då även två nyfrälsta vänner döptes, varav en av dem även hon en dotter till nyss nämnda man. Gud gör stora ting.

Såväl i Borås som Alingsås har mycket säde blivit utsatt den senaste tiden. Detta skall dock icke återvända fåfängt. Är vi trogna Herren, så kommer Han också att visa att Han ej sviker.

De vittnen som gästade de båda städerna under senaste månaderna är många och Gud skall rikligen välsigna dem alla. Nämnas kan, att vid dopförrättningen i Alingsås predikade br. Donald Bergagård och vid dopförrättningen i Borås predikade br. Georg Imsen. Undertecknad tjänade som dopförrättare.

ALLA MÅSTE LÄSA DEM

Korset och stiletten

Häft 192 sidor. Pris 9: —

En gripande skildring av vad Gud gör idag bland tonårsligor i U. S. A.

Hela de sjuka

Av T. L. OSBORN

208 sid. Pris inb. 12: 50, häft. 9: 50

En bok om vad Gud kan göra, vill göra och gör.

Urkristen väckelse i modern tid

Av missionär TAGE JOHANSSON

Inbunden. 152 sidor.

Priset enormt lågt, 4: — med oms.

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott följande böcker (Jag stryker över det jag ej önskar):

.... ex. Korset och stiletten, Häft. 9: —

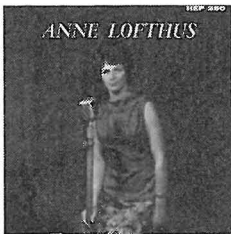
.... ex. Hela de sjuka, Häft. 9: 50, inb. 12: 50

.... ex. Urkristen väckelse å 4: — med oms.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

HÖR ANNE LOFTHUS SJUNGA

HEP 250 *Anne Lofthus*: O det blir så salig (xxx) — Heller ikke jeg fordømmer deg (xxx) — Det finns ingen her som Jesus (William Crawford) — I synd og mørke (xxx).

HEP 246 *Anne Lofthus*: Det er ingen hemmelighet — Et sted blant alle skyggene står Jesus — Jeg har prøvet lykken verden har å gi — Han skal åpne perleporten.

HEP 225 *Anne Lofthus*: O store Gud (Boberg) — Jesus først av alt (Anker-Goli/Peterson) — Velg Jesus (Udd Johansen) — Han kommer igjen (Udd Johansen).

HEP 258 *Annlaug Lofthus* (Annes yngre søster): Jesus, Du min venn i nøden (Danks) — Det finns et navn (Eliason) — Jeg har valgt å gjøre selskap (Lydia Litell) — Ensom pilgrim (Øyvind Fragell).

H508-LP Plateside 1: Evangelist-Kvartetten, Kåre Mørkestøl, Anne Lofthus, Menighetsmusikken "Salen" i Halden, Brødrene Ravnå og Egil Syvertsen.

25: — Plateside 2: Anne Lofthus, Evangelist-Kvartetten, Unni og Synøve, Kåre Mørkestøl, Brødrene Ravnå og Egil Syvertsen.

H512-LP *Anne Lofthus med utvalgte sanger*:

25: — Barnetro, Der er mitt hjem, Når engang der hjemme, Alt kan bli nytt, Jesus vil lede deg, Det finns ingen.

Ingen bok, Du er kallet av Gud, Min lenktens melodi, Gud er virkelig, Heller ikke jeg, En jublande sang, I synd og mørke.

H509-LP Plateside 1: Anne Lofthus, Egil Syvertsen, Unni og Synøve, Asbjørn Mykkelbost og Brødrene Ravnå.

25: — Plateside 2: Anne Lofthus, Brødrene Ravnå, Egil Syvertsen, Nils og Arne (Lines) og Unni og Synøve.

ÄLDRE NR AV MIDNATTSROPET GRATIS (1963 – 1964)

Mot portokostnaden kan du som vill vara med och evangelisera erhålla ett antal tidningar. Budskapet måste ut. Skriv till EVANGELII-CENTER om önskat antal.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert självinnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

ÄR DU DÖPT I HELIG ANDE OCH ELD?

Visste du . . .

1. Att den som först använde uttrycket ”döpa i Helig Ande” var Gud själv. Läs Joh. 1: 32—33
2. Att Jesus inte ville sända ut sina första lärjungar förrän de blivit döpta i Helig Ande. Läs Apg. 1: 4—6
3. Att dopet i Helig Ande är en upplevelse för flera än Jesu första lärjungar. Läs Apg. 11: 15—18
4. Att dopet i Helig Ande åtföljes av tungomålstalande. Läs Apg. 2: 3—4
5. Att dopet i Helig Ande inte är en premie man kan göra sig förtjänt av utan en gåva. Apg. 2: 38.

Anders B.